

Reageren?
lezers@demorgen.be

opinie.

Trump versus Mueller: politiek gevecht op leven en dood

Derk Jan Eppink werkt in New York bij de conservatieve denktank London Policy Center. Zijn wisselcolumn met Sammy Mahdi verschijnt wekelijks.

► President Trump met de Russische president Poetin tijdens de G20 in juli 2017. © REUTERS

Als of ze een scène spelen in de vroegere western *Gunsmoke* staan president Donald Trump en speciale onderzoeker Robert Mueller tegenover elkaar. Het is een tweestrijd; persoonlijk, gericht op de afrekening. Mueller, ex-directeur van de FBI, heeft nog geen bewijs geleverd over de vraag of Team Trump tijdens de verkiezingen samenspande met 'de Russen'. Langs een omweg via vroegere medewerkers komt hij dichterbij Trump. De Democraten willen deze variant van *Gunsmoke* rekken tot de Congresverkiezingen van volgend jaar. De Republikeinen willen ervan af en vuren vanuit de zijlinie op Mueller.

Wie de *New York Times* of CNN volgt, krijgt de indruk dat het net rond Trump zich sluit. Het is enkel wachten op de verlossende kreet die Paul Bremer III, de Amerikaanse afgezant in Irak, in 2003 riep na de arrestatie van Saddam Hussein: "Ladies and gentlemen, we got him!" Zover is Mueller nog lang niet. Wegens gebrek aan bewijs van collusie jaagt hij op leden van Team Trump die een strafbaar feit hebben gepleegd. Zoals 'liegen tegen de FBI'. In ruil voor een mildere straf eist de FBI dan 'samenwerking'. De ex-medewerkers worden verzocht hun vroegere baas aan de galg te helpen. Twee van die bazen zijn de klos: ex-campagnechef Paul Manafort en ex-veiligheidsadviseur Michael Flynn. Van buitenaf lijkt het alsof fort Trump valt.

Fout, geen misdaad

Vaak is de wens de vader van de gedachte. Mueller raakt steeds verder verwijderd van de hoofdvraag. Bij Manafort gaat het om zijn advieswerk voor de vroegere Oekraïense president Janoekovitsj, circa tien jaar geleden. Bij Flynn gaat het om contacten met de Russische ambassadeur, Sergey Kislyak. Die waren er, maar na de verkiezingen. Hij werd na de verkiezingen van 8 november 2016 lid van het 'transitieteam'. Trump zou pas op 20 januari 2017 aantreden. In die overgangperiode legt de aantredende president zijn contacten en bereidt hij zijn beleid voor. Dat is normaal. De vraag is of Flynn daarin 'te ver' ging. Maar dat is een politieke fout, geen misdaad.

Trump beschiet Team Mueller via twitter. Het zou zeer 'pro-Democratisch' zijn. De helft van Muellers stafleden schonk geld aan de verkie-

Je krijgt de indruk dat het net rond Trump zich sluit. Het is enkel wachten op die verlossende kreet 'Ladies and gentlemen, we got him!'

zingscampagne van Hillary Clinton. Zijn rechterhand, Peter Strzok, stuurde sms-berichten naar zijn maitresse waarin hij zich lovend uitsprak over Clinton. Als baas van de contraspionage bij de FBI werkte Strzok aan het 'dossier Steele' waarin werd beweerd dat Trump zich in Moskou te buiten ging aan plasseks. Dat is onbewezen.

E-mailschandaal

Als FBI-agent redde Strzok presidentskandidaat Clinton uit haar e-mailschandaal en zette Flynn klem in de ondervraging. Een ander staflid, Andrew Weissmann, stuurde anti-Trump-berichten de wereld in. De geloofwaardigheid van Team Mueller is aangetast.

De Democratische strategie: Mueller gaat door en de Congresverkiezingen in 2018 worden een referendum over Trump. Het Republikeinse concept: Mueller onderuithalen, belastingen verlagen en een economische groei van vier procent halen. Republikeinen herinneren zich 1998 maar al te goed. Ze maakten toen jacht op president Bill Clinton met speciale onderzoeker Kenneth Starr en de Lewinsky-zaak. Maar de Amerikaanse economie groeide gestaag: banen in overvloed. De kiezers verkozen Clinton. En de Republikeinen verloren de Congresverkiezingen.

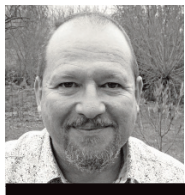
DeMorgen.be

Meer opinie op onze website

► Voormalig FBI-directeur en speciaal onderzoeker Robert Mueller. © AP

van 9 tot 5

Bent u echt verbaasd, mevrouw Crevits?

Bart Ipers is leerkracht Nederlands op freinet-school TintelStroom in Zoutleeuw.

Beste mevrouw Crevits,

B U klonk oprecht verbaasd, bij het horen van de rampzalige resultaten van begrijpend lezen bij onze tienjarigen uit het internationale PIRLS-onderzoek (Progress in International Reading Literacy Study). Had u dat echt niet zien aankomen? Had u oprecht iets anders verwacht? Had u verwacht dat kinderen informatie uit een tekst kunnen halen als de basisvoorwaarde hiervoor (kunnen lezen!) voor zo veel kinderen niet of onvoldoende wordt gehaald? Nochtans kreeg u genoeg signalen: onlangs zelfs keurde u subsidies goed voor voorleessoftware voor kinderen met dyslexie. Helpt die software om kinderen te leren lezen? Is daar voldoende bewijs voor? Waar wel voldoende bewijs voor is: kinderen leren niet beter lezen door ze te labelen met 'dyslexie'. In 2012 verscheen het eindrapport van de EU High Level Group of Experts on Literacy. Maar dat wist u ongetwijfeld al. In dat rapport staat onomwonden dat, mits de juiste aanpak, alle kinderen behoorlijk kunnen leren lezen. Dat de focus moet liggen op kinderen leren lezen en schrijven, in plaats van kinderen labelen. En dat het vijf voor twaalf is. De ondertitel van dit rapport luidt veelzeggend: *Act now*.

En dan bent u, mevrouw de minister, verbaasd. Ik, leerkracht Nederlands, al dertig jaar in het onderwijs, ben helemaal niet verbaasd. Bedroefd, dat wel. Dat u zoveel bewijsmateriaal naast zich neerlegt. Bedroefd, zelfs boos, voor die duizenden jongeren die onvoldoende geletterd uit de basisschool stappen. En u weet: geletterdheid is een voorwaarde om ergens te raken in het leven. Kofi Annan, voormalig secretaris-generaal van de

Ik, al dertig jaar leerkracht Nederlands, ben helemaal niet verbaasd over de rampzalige leesresultaten bij onze tienjarigen. Bedroefd, dat wel

Verenigde Naties, verwoordde het treffend: "Literacy is a bridge from misery to hope".

Meerdere keren hebben we u gewezen op het baanbrekend werk van Erik Moonen, professor aan de Universiteit Hasselt. Kort samengevat komt het hierop neer: Elk kind kan leren lezen en schrijven. Elk kind. In zijn boek *Dwaalspoor dyslexie* legt Moonen gedetailleerd uit hoe we dat wel kunnen doen. Een aantal basisscholen passen zijn methodologie, de Alfabetcode, met succes toe. Pioniersschool is basisschool TintelTuin in Zoutleeuw. We nodigden u al een paar keer uit om te komen kijken hoe dat nu zit. Maar helaas, we hebben u nog niet gezien. (De uitnodiging geldt nog steeds, natuurlijk).

Hoe kunnen we 'leesplezier' bijbrengen aan de kinderen, als het voor duizenden kinderen telkens weer een hels gevecht is om zich doorheen die letterbrij te worstelen? Gaat u nu echt "een peilingproef Nederlands organiseren die volgend jaar zal aangeven of de leerlingen op het einde van het lager onderwijs de eindtermen Nederlands halen"? Het antwoord hierop is toch al bekend: zo goed als alle kinderen behalen die eindtermen. In die eindtermen staat immers helemaal niets over hoe vlot kinderen nu moeten kunnen lezen. Niets. Maar dat wist u ongetwijfeld al.

Mag ik u als bezorgde leerkracht Nederlands wat voorstellen doen? Ten eerste: neem de resultaten van het PIRLS-onderzoek ernstig. Verlies geen kostbare tijd door te kijken of die resultaten wel kloppen en peilproeven te organiseren. Ten tweede: kan er eens nagedacht worden over de eindtermen 'lezen'? Maak ze wat specifieker: bepaal minimumdoelen voor technisch lezen, de voorwaarde voor begrijpend lezen. En neen, u kan geen leermethodes opleggen aan de scholen, dat behoort (gelukkig) tot de pedagogische vrijheid van elke school. Maar u kan wel met een kritische bril kijken naar de manier waarop het leesonderwijs in Vlaanderen wordt georganiseerd. Laat u inspireren door metaonderzoeken, bijvoorbeeld die van John Hattie.

Ten derde: (her)lees *Dwaalspoor dyslexie* van Erik Moonen (ook al uit 2012!). De ondertitel van dit boek luidt: *Hoe elk kind een vlotte lezer wordt*.

Tijd voor actie!
Bezorgde groeten, Bart Ipers

BRIEF VAN DE DAG